

B FöreningsPost

Borås 5 Porto
Betalt

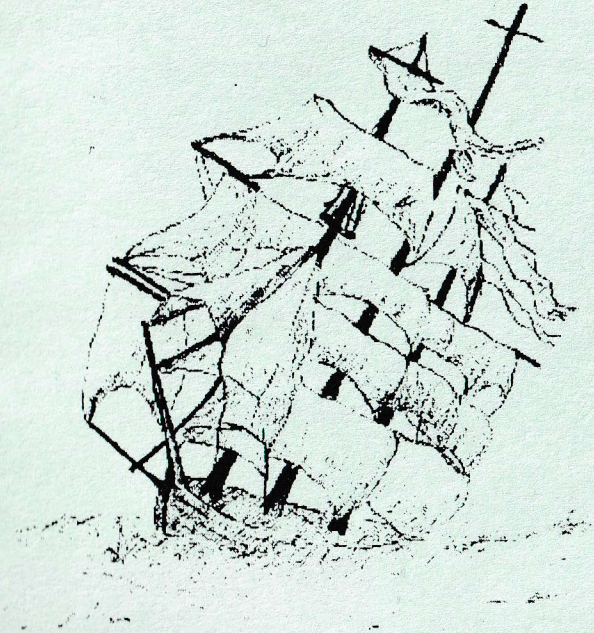
Ejorn Westling
Marklandsgatan 47
502 47 Borås

SVEROK - Älvsborg
c/o Armageddon
Katrineholmsg 13B
502 54 BORÅS

Districted News

no. 3 sommar 1994

en skrift utgiven av SVEROK - Älvsborg

- Erik Möller

- * Debatt: Phoenix-spelare ger eld
- * De frödlösa: hela kapitel 2!
- + Föreningssidan & allt Du behöver

Fullmatat sommarnummer!

DISTRICTED NEWS 3

sommar1994

utgiven av SVEROK - Älvsborg
c/o Armagedon

Katrinedalsg 18b, 502 54 BORÅS

Tfn: 033-103443

Ordförande: John Bredal, 033-108863.

Redaktör & ansvarig utgivare: Thomas Alm, 033-141235.

Illustrationer: Erik Möller, Windows Bitmaps.

Medverkande i detta nummer: Anonym, Thomas Alm,
John Bredal, Andreas Carlsson, Laban & Astor, Erik
Möller och Martin Stenberg.DEADLINE till nr 4 är 20 NOVEMBER 1994
och dyllt skickas till:

THOMAS ALM, TORGILSG 18A, 502 40 BORÅS.

Nästa nummer beräknas vara i er post den
5 DECEMBER.

DISTRICTED NEWS ansvarar ej för insänt ej beställt material. Sådant returneras endast om frankerat svarskvart bifogas. Förenings-information publiceras utan några förbehåll. Artiklar, illustrationer och litterära alster anses ej vara föreningsinformation och utsätts därför för sedvanlig redaktionell granskning före eventuell publicering.

READY?	2
G.I.S. - Government Information Service	3
Rapport från Elfscen 1	3
Från styrelsen	3
Föreningar i distriktet	4
Medlemsregister	4
FÖRENINGSSIDAN	5
K.R.A.M.P.	5
DE FREDLÖSA: Gyckelspel	6
BORÅS SPELKONVENT 12	12
DEBATT	13
END MESSAGE	15

READY?

Ett sommarnummer mitt i höstrusket, vadan detta? Ja, det känns nästan som om alla kommentarer - ursäktande, bort-

förklarande eller skuldmedvetna - vore överflödiga. Jag ska nöja mig med tre korta synpunkter: (1) det är mitt fel, (2) det är inte bara mitt fel, (3) det är utöver detta datorns fel.

Nå, om man lämnar skuldfrågan och övergår till förseningens effekter på Districted News' tillvaro, så får man väl tro att den påverkats negativt. Det verkade som om intresset för tidningen var på gång i våras - debattinlägg började flyta in, illustrationer likaså (tack Erik). Jag får väl bara hoppas att det inte är för sent att bli förlåten.

Vad mera? Jo, jag har, som synes, fortsatt med marginella förändringar i layouten. Det nya typsnittet (Timpani) gör att texten blir lite större utan att ta bort alltför mycket utrymme. Mera lättläst, men fortsatt komprimerat, alltså. En kompromiss som jag hoppas blir uppskattad.

- Red.

Desktop-bakgrund från Armagedons dator.

G.I.S. - Government Information Service

RAPPORT FRÅN ÄLVSBORGS SPELKONVENT 1

Den 6-8 maj skulle distriktet ha genomfört sitt första egna konvent. Av detta blev det nu inget eftersom det var alltför få föranmälda: sju (7) stycken utöver folk från Marks RoKF.

Jag vet inte riktigt varför så få anmälde sig och om någon annan vet så får ni gärna höra av er till någon i styrelsen, så att vi kan lyckas bättre nästa år. Ett par teorier om varför det gick som det gjorde följer här: 1) Konventet låg alltför nära SydCon och LinCon i tiden; 2) Folk förstod inte eller gillade inte idén med att nästan alla på konventet skulle vara medarrangörer och tyckte därför att det var för få spelarrangemang i utskicket.

Trots detta kör vi igen nästa år, och om jag får som jag vill så läggs konventet tidigare på året och i samband med vårt årsmöte. Tills dess får alla trösta sig med sommar och så småningom Borås Spelkonvent 12.

- John Bredal

FRÅN STYRELSEN

Vad har distriktet gjort hittills i år? Vi har arrangerat en resa till Gothcon, gett ut Districted News och inte så mycket mer.

Vad gör vi just nu? Vi arbetar med Borås Spelkonvent 12, fortsätter med Districted News, distribuerar Signaler och upprätthåller kontakt med föreningarna åt SVEROK.

Vad ska vi göra i framtiden? Det är här du kommer in i bilden! Vi i styrelsen vill gärna att alla som har åsikter eller förslag på vad som bör göras hör av sig till oss, vem som är kontaktperson för just din förening ser du på annan plats i denna tidning.

Vi har fått våra bidrag från landstinget, drygt 107 000 kr, så pengar finns. Årsmötet i våras beslutade inte i detalj vad som ska göras fram till nästa årsmöte, så vi har relativt fria händer. Det finns redan en del idéer på vad vi kan göra, till exempel:

Hyra eller köpa en bra kopieringsmaskin och kopiera billigt åt föreningarna i distriktet. Ett konvent enbart för distriktets medlemmar gärna i samband med nästa årsmöte. Hyra eller köpa en dator med modem för att kunna sköta all kontakt med våra föreningar åt SVEROK och för att kunna göra original och kanske bokföring åt föreningarna. Starta kurser i spel, föreningskunskap och data.

Nästa styrelsemöte är söndagen den 2:a oktober, kl 17.00, då kommer vi att ta flera viktiga beslut och om ni vill påverka dessa så hör av er innan dess.

- John Bredal

FÖRENINGAR I DISTRIKTET
OCH KONTAKTPERSONER I STYRELSEN

Förening	Ort	Kontakt
Equitas Alene	Alingsås	Andreas
Trojanerna	Alingsås	Andreas
Helmskringla	Alingsås	Andreas
Menegroth	Alingsås	Andreas
Rigor Mortis RF	Alingsås	Andreas
RF Fear and Loathing	Alingsås	Andreas
GoNYC & the Digital Dice	Nol	Daniel
Glaurungs Brödraskap	Nol	Daniel
Marks RoKF	Skene	Daniel
Osculum Obscenum	Tranemo	Daniel
Tranemo RS	Tranemo	Daniel
The Clan of Munkalabamba	Borås	Erik
K.R.A.M.P.	Borås	Erik
Armagedon	Borås	Erik
Palatman	Borås	Erik
Brämhults SK	Brämhult	Erik
Ink	Fristad	Erik
Vortex	Dalsjöfors	Erik
Sleipners Hovslagare	Vänersborg	Fredrik
Perdo Pullus Gallynaceus	Vänersborg	Fredrik
U.L.F.	Ulricehamn	Fredrik
Green Dragons	Ulricehamn	Fredrik
Wise Dice Society	Ulricehamn	Fredrik
SF WHOEÄÄ	Trollhättan	John
De Enda Utvalda	Trollhättan	John
RF Oktagram	Trollhättan	John
DRÖS	Trollhättan	John
RRÅB	Åsensbruk	John
Nattens Ögon	Gräbo	Mattias
SF Beltine	Floda	Mattias
Saga Society	Dalstorp	Mattias
GUGA	Ambjörnarp	Mattias
Orion SF	Gräbo	Per
RF Obildade Barbarer	Lerum	Per
PUFF	Lerum	Per
Vikings	Högsäter	Per
Vales Vänner	Lödöse	Per
Keldar Excalibur	Brälända	Per

Om du vill distriktet något och det inte är angivet vem som ansvarar för just den frågan så är det din förenings kontaktperson du ska höra av dig till.

John 033-108863, Per 0320-47019,
Fredrik 033-134133, Daniel 0320-13521,

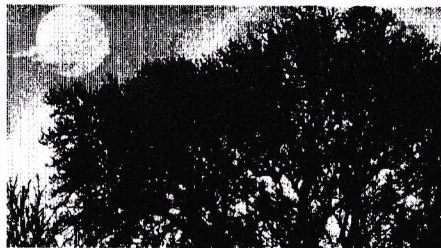
Andreas 0320-47817, Mattias 0320-70887,
Erik 033-157692.

- John Bredal

MEDELEMSREGISTER

Som ni kanske vet eftersträvar vi på tidningen att varje medlem i distriktet ska få D.N. (alla förstår väl vilken tidning det är?) direkt hem i brevlådan och inte via den förening han eller hon är medlem i. Det är förstås frivilligt för föreningarna att lämna ut medlemsregistret, inget tvång, alltså. Hittills har vi adresserna till ca hälften av distriktets mellan 700 och 800 medlemmar. Det vore trevligt och inte minst bra för de föreningar som vill nå ut med sin information till så många som möjligt i distriktet. Jag hoppas att den här lilla påminnelsen ska fixa fram den andra hälften av adresserna. Tack, i vilket fall som helst, till de föreningar som redan försett oss med sina medlemsregister. Ni vet vilka ni är, och vi med.

- Red.

FÖRENINGSSIDAN

K.R.A.M.P.

ÅRSRAPPORT 1993

I nådens år 1993 startades den gudomliga föreningen K.R.A.M.P. med måttona: glädje, viljestyrka, vänskap samt den starkes rätt. Närvarande diskuterade och valde en styrelse bestående av: den äldste och den visaste, ordförande Martin Lööf, Einsteins reinkarnation, vice ordförande Johan Larsson, kassör Martin "seg som en mula, envis som en åsna" Andersson, rättfärdighetens korsridare, sekreterare Martin Stenberg och, slutligen, den hårde, men rättvise ledamoten Johannes Steinsson.

Vi träffades titt som tätt under året och avslutade detta vårt födelseår med en utflykt i källbacken.

"Allt ä' sant",

- garanterar samtliga i K.R.A.M.P.s styrelse

ÅRSMÖTE 1994

Det bestämdes att styrelsen inte längre ska väljas på två år utan ett år allena.

Till ordförande respektive vice ordförande omvaldes Martin Lööf och

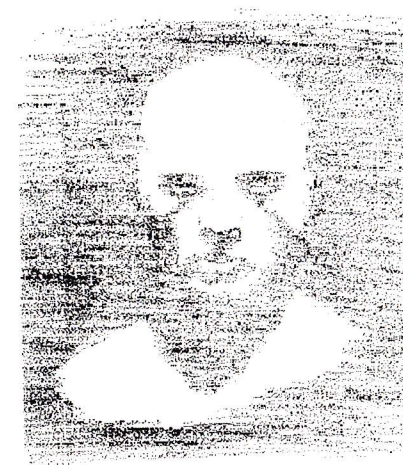
Johan Larsson. I övrigt möblerades styrelserummet om på följande vis: Johannes Steinsson placerades i kassalådan, Martin Stenberg på skrivbordet och Martin Andersson ställdes i ett valfritt hörne.

Medlemsavgiften fastställdes till 40kr.

[Ovanstående är ett referat efter undertecknads förlaga. - Red.]

*När fågeln kvittrar ut i lunden
då är den rätta stunden
att anordna styrelsemöte
i himmelns ljuva stjärnors sköte*

- Martin Stenberg

DE FREDLÖSA. Kapitel 2: Gycklarspel tar orolig ände

en fantasy-följetong av Thomas Alm

En mulen sommardag år 147 var folket i östaden Qjud Faero samlad till marknad. I den osaliga röran av människor, varor, djur, ljud och smuts hördes överallt kunder som försökte pruta på priset och säljare som istället prisade sina varors egenskaper. Men marknaden var också ficktjuvarnas förlovade land. I trängseln var det omöjligt att hålla reda på vem man stötte ihop med och varför. En ursäkt gavs nästan alltid, men ibland kunde man några minuter senare upptäcka att det saknades ägodelar. "Stoppa tjuven!", "Jag har blivit bestulen!" och liknande rop var nästan lika vanligt förekommande denna dag som "Vad kostar det?".

I det allmänna stöket var det heller inte ovanligt att små och stora dispyter uppstod ur till synes ingenting. Mestadels utmynnade detta bara i hätska utväxlingar av ord, som knappast var av det smickrande slaget, men inte sällan ledde det till bråk. De flesta marknadsdagar klarade sig undan med enstaka skärmytslingar, men emellanåt fick torget agera skådeplats för ett faktiskt ofta uppskattat tumult där de flesta männen deltog.

För det stora flertalet var dock marknaden en fest. Handelsmännen tjänade stora pengar och gnuggade händerna bakom ryggen på kunderna, som

trodde sig ha förhandlat fram ett fyndpris och därför gick nöjda därifrån. Andra gladda sig åt att träffa gamla vänner från någon annan del av ön eller stifta nya bekantskaper. Inte minst stadens ungdomar fann detta alternativ lockande. På marknaden hade de alla chanser att knyta intimare band med det motsatta könet, och detta var de inte sena att utnyttja. Kanske tänkte de inte alltid på att det kunde sluta i äktenskap och barn, men så var ändå fallet.

Några som levde högt och lönsamt en dag som denna var de prostituerade. Torghandeln gav många män en utmärkt möjlighet att smyga undan för att uppsöka de kvinnor som tjänade sitt levebröd på deras lustar. Framåt kvällen då marknadsplatsen förvandlades till en enda stor dansbana, blev deras klientel mindre snikna handlare som ville festa bort sin vinst från dagens timmar. Det slutliga resultatet för dem blev istället ofta förlust, varför dessa rätt snart förvandlats till bedragare för att kunna fortsätta sitt leverne.

Men höjdpunkten var uppträdandet av något kringresande gycklarsällskap som ibland kom till ön på marknadsdagarna. Det kom aldrig två grupper vid samma tillfälle. Konkurrens i deras gebit var inte till gagn för någon. Till skillnad från de lokala amatörskojarerna, som uppträdde litet då och då, när som helst och ansedda som byfånar mest, var dessa skådespelarnomader yrkesmänniskor och högt uppskattade på de platser de besökte.

Kort sagt var det en dag som stadens invånare älskade och hatade.

Qjud Faero var en liten stad med lite drygt tusen bofasta. Den låg vackert vid floden Serakas utlopp i sundet mellan ön Faero och fastlandet. Det var en rik ö som skänkte framförallt fogdar och köpmän välmående med sin bördiga mylla och strategiska placering som Lanoqiens sista utpost på vägen över havet och resten av den kända världen. Ön lydte under kejsardömet Entorea, det land som en gång varit det enade Lanoqiens enda rike före Upprorskrigen, men som nu idisslade sitt storvulna förflutna i kontinentens nordöstra hörn. Ännu var det dock både folkrikast och störst, kanske också mäktigast, fast detta var en fattig tröst för ett erövrarfolk med stor historia.

Befolkningen var till största delen torearer, det folk som förtusentals år sedan kom till Lanoqien likt en stormvind över havet i norr. De krossade allt motstånd och förlöste kejsardömet Entorea. Detta krigarfolk med gyllenbrun hud och svart hår förtryckte under de

kommande århundradena dem som levte i fred på Lanoqien sedan urminnes tider - shaveterna. Trots sitt förflutna var torearer i gemen inte speciellt våldsamma, men som för alla andra så bestämde i stor utsträckning deras herrar hur omgivningen upplevde dem. Dessa furstar var av sina undersåtar oftast ansedda som i bästa fall mördare och de använde sitt folk i hänsynslöst ursinne för att vinna sina krig. Men när torearer fick chansen var han en njutningsglad människa som älskade vin, skratt och ett gott mål mat.

"Kom, kom, kom! Om ni vill se det allra senaste nyheterna från Mnes Toreas gudsförgätna gator." En man klädd i de brokigaste färger som gick att uppbringa, ropade med förställd röst och gestikulerade vilt. "Om ni vill veta allt om livets skrymslen och varför dessa ting hör hemma där." Han vevade med armarna och angav riktningen mot ett stånd som inte funnits där fem minuter tidigare. Det var en större vagn som öppnats på sidan för att kunna användas som scen för skådespel. Redan hade många av marknadsbesökarna samlats framför vagnen för att åse spektaklet och några handelsmän som såg sina kunder försvinna, visade sura miner. Dessa utbyttes dock strax till skratt när en dvärg kom in på scenen och jonglerade med några fyllda vinbägare. Vinet skvätte omkring och träffade i ansiktet på en stor kraftig man som just anträt vagnen. Han lyfte bryskt upp dvärgen som log brett och fortsatte sitt jonglerande (om möjligt mera slarvigt) till allmänhetens stora nöje. Men just som jätten skulle till att slänga iväg

denne lille man som gjorde honom till åtlöje dök ytterligare en dvärg upp och drog undan benen för honom. Med en ljudlig duns föll han till golvet samtidigt som jonglören via ett antal kullerbyttor och volter försvann ut i kulisserna. Den andre dvärgen var dock vid full vigör och tog tillfället i akt att hålla en full bägare vin över den ännu golvade mannen. Denne svarade med att gripa efter den lilles krumma ben, men fick en klockren klack på hakan som resultat. In kom den första dvärgen igen och tillsammans bar de båda halvmännen ut sin tribut till ljudet av stormande applåder, tjut och skratt från publiken.

Bland folket på torget denna marknadsdag befann sig Adero Lei Dellum, äldste son till den fruktade fursten över ön. Sonen, ännu ung och därför med ett anseende förhållandevis oskadat av faderns gärningar, kunde utan att dra till sig uppmärksamhet röra sig i vimlet av människor. Adero älskade det. Han tyckte om den känsla av liv han fann i staden - alla ljud, alla lukter, all rörelse. Det var en så total skillnad mot det tysta, kalla och skyddade livet på borgen. Så ofta han kunde försökte han fly faderns domäner för Qjud Faeros lockelse, men det var inte alltid det lättaste - trots allt ansågs det inte säkert för furstens son att vara ensam bland folket. Eftersom Adero ogillade att ha en beväpnad vaktstyrka runt sig som begränsade hans frihet, så var det ett helt företag att ordna en sådan nöjestur. De enkla kläder han var tvungen att bära för att undgå blickar, var bara det en liten omöjlighet att anskaffa med den ständiga

uppvaktning som omgav honom i egenskap av arvtagare till länet Faero. Men han hade funnit sätt att till viss del kringgå den ofrihet som tycktes vara hans lott i livet och därför kunde han nu stå tillsammans med folket på marknadsplatsen och skratta åt gycklarnas skådespel.

Festen var i full gång och med sång, dans, musik, parodier och cirkusnummer gav de elva på vagnen sin publik en eftermiddag att minnas. Under spelet hade Adero särskilt lagt märke till en ljushårig kvinna med shavetiskt utseende och brytning. Förutom en skön vila för hans ögon genom sina väl rundade former och ett utmanande sätt, var hennes repliker rappa och intelligent, vilket tilltalade honom mycket. Han var van vid undfallande kvinnor som lydde antingen minsta vink eller inte alls och som inte kunde eller vågade visa sig kvicktänkta inför honom. Huruvida detta berodde på att de helt enkelt var obildade och fattiga eller rika och okunniga, visste han inte - resultatet blev detsamma. Frukten för att han på något nyckfullt sätt skulle utnyttja sin ställning om någon sa något han inte gillade, spelade säkert också sin roll i vissa sammanhang. Från tretton års ålder hade han i princip bara träffat kvinnor som antingen var tråkiga konversationsdamer uppfostrade enkom för att vara brickor i sina släkters maktspel, eller fattiga flickor hemplockade av hans far att leka med i sängkammaren. Det var i och för sig trevligt, men de var oftast så rädda. Inte så konstigt egentligen med tanke på att

det var just underkastelse som förväntades av dem. Men här fanns en kvinna som med bestämda rörelser och ord förde sig bland män utan att för den skull ge avkall på sin kvinnlighet. Om hon kunde uppträda likadant mot mig, tänkte Adero, så är hon den jag vill ha. Att det hela bara var skådespel föll honom liksom inte in. Han var ganska så förblindad av hennes uppenbarelse och snarare mindre erfaren än andra nittonåriga ynglingar på torget, som säkert skulle tagit det hela mindre allvarligt.

Medan han stod där med blicken fäst på denna fågning började spelet dra mot sitt slut och gycklarna förberedde en vågad parodi som avsked. En fet man, slarvigt klädd i furstliga plagg, låg och pöste på en divan med en lättklädd toreadsk skönhet som uppapperska. Han slafsade i sig god mat och vin som han till hälften fick i munnen och till andra hälften över sig och sina kläder. Samtidigt försökte han nypa sin kammarjungfru i baken eller krama hennes bröst, men det slutade alltid med att hon i sista stund undvek honom med en smidig rörelse. Han fick för mycket framvikt av att missa sitt mål varför han dunsade i golvet och fick hjälpas upp på divanen igen av en slö och klantig vakt som tidigare stått och hängt på ett spjut i scenens vänstra hörn. Allt detta till en sång om furstens skönhet, vighet, styrka och virillitet som framfördes av Aderos favorit ackompanjerad av sig själv på luta.

Just som den fete nästan var på plats igen kom en jägarklädd yngling ner från vagnens tak via ett rep och sparkade undan vakten som vacklade bort för att greppa sitt spjut och sköld. Kvar på golvet

låg fursten och sprattlade hjälplöst under tyngden av sin feta buk. Det hade redan börjat mumlas bland soldaterna runt torget, men det var först när vakten på scenen fick fram sin sköld som de reagerade på allvar. Skölden hade nämligen en fet daggmask utslagen under en tunn trädpinne som symbol och det var en uppenbar ironi över en sköld med en orm slingrad runt ett svärd - den avskydde furst Lei Burdeaks sköld. Lei Burdeak var fogde över länet kring Entoreas näst största stad Mnes Daqia och en ökad sadist. Soldaterna på marknadsplatsen rörde sig mot vagnen vilket inte var det lättaste för det var packat med folk som uppskattade gycklarnas parodi och som inte gärna underlättade deras väg fram.

På scenen tog sig jägaren an vakten med van hand och efter några lustifikativa finter var ynglingens antagonist nere för räkning. Han vände sig då över den ivrigt sprattlande fursten och rände svärdet mitt i kulan som sprack med en knall. Den feta buken hade varit en ballong! Publiken vek sig av skratt, som var så starka att ljudet blev öronbedövande. Jägaren och uppapperskan omfamnade varandra i en kyss, bugade sig för folkhopen och försvann in i vagnen. Men nu var soldaterna framme och med bryska handtag drog de med sig de gycklare som inte hunnit fly skådeplatsen. Resten av styrkan skingrade pöbeln och förklarade marknaden avslutad.

Det hade varit en oomtvistat rolig föreställning, men den hade tagit en tragikomisk ände i förskräckelse. Vilket öde det än var som väntade de olycksaliga skådespelarna så var åtminstone en sak

säker - de skulle inte få leva mycket längre till.

Den lilla ordning som funnits medan spelet pågick hade efter soldaternas ingripande förbytts till kaos. Folket skingrade sig åt olika håll vilket oundvikligen fick den effekten att ganska många sprang in i varandra. Detta gjorde att en känsla av panik infann sig hos några, ett faktum som inte gjorde röran mindre.

Adero stod mitt i händelsernas centrum och han visste inte vad han skulle göra - den kvinna han beundrat på avstånd tills alldeles nyss svävade plötsligt i livsfara, och den makt han hade att om möjligt förändra den framtid som hon troligen stod inför var inte stor. Han kunde inte heller förstå varför gycklarna alls framfört den scen som nu förorsakat dem oöverstigliga bekymmer. Borde de inte ha insett hur stadens garde skulle reagera på den? Det hela var antingen ren och skär brist på känsla för konsekvenser eller en uppvisning i folklig heroism och förakt för den världsliga makt som var satt över dem. Ändå ledde det ingen vart för det hade ju inte varit någon uppvisning till kravaller, även om uppror brutit ut för mer bagatellartade saker än denna förr. Den unge Lei Dellum var överraskad och oförstående inför det som skett inför hans ögon och fortfarande något chockad stod han där han stod och stirrade mot skådespelarnas vagn, som stuckits i brand av de uppretade knektarna. Runt honom irrade människor utan synbart mål, soldater pucklade urskilningslöst omkring sig för att skingra folkmassan,

köpmän skyndade att packa ihop sina marknadsstånd. Flera stadsbor skulle sannolikt få sätta livet till när gardet nu tilläts släppa lös sina våldsamma lustar. Var detta vad gycklarna tänkt sig?

Plötsligt kände Adero en stöt mot bröstkorgen, han vacklade till och väcktes ur sina tankars värld. Den som sprungit in i honom hann falla till marken innan han reagerade. Det var en kvinna med huckle över huvudet och kläder som möjligen var iögonfallande för sin enkelhet. Han hjälpte henne snabbt upp. Om hon låg för länge skulle hon snart vara ihjältrampad. När hon kommit på benen böjde hon sig och borstade bort dammet med händerna. "Tack", viskade hon nästan ohörbart och började röra sig bort från torget. Efter bara någon meter föll hon igen, men Adero var åter där med en hjälpande hand. Uppenbarligen hade hon skadat foten för den ville knappt bära henne ens när hon stod stilla. Fortfarande undvek hon att se på honom och han undrade varför. Han tog henne runt ryggen och under armen och ledde henne till en plats där trängseln var mindre, vilket var lättare nu för det hade gått någon minut sen soldaterna avbröt skådespelet. Med en kik över axeln konstaterade han att ingen uppmärksamhet riktades åt deras håll och han tog henne vidare in i en gränd som inte syntes från torget. Där pustade han ut. Om något hänt honom hade hans närvaro vid marknaden blivit avslöjad för hans far och det skulle säkert ha inneburit slutet för framtida stadsäventyr.

Kvinnan i huckle snörde av sig sina sandaler och blottade en svullen fot.

Försiktigt förde hon handen över den och tryckte till på vissa ställen. Då och då ajade hon till. Efter en liten stund skakade hon på huvudet och reste sig upp med sandalen i ena handen. Hon vände sig mot honom och såg honom rakt i ansiktet.

"Du måste hjälpa mig till en helare", sa hon, "jag tror foten är bruten". Nu såg Adero vem hon var som han fört i säkerhet för Qjud Faeros garde. Det var den misstänkt shavetiska kvinnan han nyligen givit så många blickar. Då hade hon varit en av gycklarna. Nu glittrade hennes blåa ögon som om de anade fara i den unge man de såg.

Han hade aldrig känt sig så kluven. Han stod paralyserad inför valet att hjälpa denna okända skönhet med det hon önskade, vilket han gärna skulle gjort om han inte varit fursten av Faeros son, eller att stjälpas henne. Hon såg honom fortfarande i ögonen, väntande på hans svar. Han kunde inte urskilja någon ytterligare sinnesrörelse i dem, men han antog att de dolde, förutom rädsla, också hopp. Är det i så fall fäfänga, tänkte han, eller vågar jag ta risken att följa henne till en helare? Hans tankar slets mellan alternativen. Stadens lukt av avskräde, skit och damm med den stickande odören av piss ovanpå, som han tidigare funnit livfull, kändes plötsligt bara äcklig. Ljudet av skrikande människor, kacklande hönor och klagande åsnor spända framför bullriga små vagnar, gjorde honom okoncentrerad. Adero kände sig illa till mods och ville bort ifrån detta att ha en annan människas öde i sina händer. Det hade visserligen hänt tidigare, men det hade inte varit så tydligt och han hade

inte fått chansen att fatta medkänsla för dem som drabbats. Skulle det ske igen? Skulle han få ännu ett avkortat liv på sitt samvete?

Han hade stått med blicken vänd mot horisonten, mot ingenting. Nu såg han på kvinnan igen. Hennes ögon hade samma uttryck som förut, men det fanns något mer, något som han inte kunde skönja fast det fanns där. Han tittade sig noggrant omkring innan han pånytt hjälpte henne att ta stöd runt honom.

"Det är nog bäst att ta dig till någon som kan se om din fot, min sköna", sa han bestämt och inställsamt. Långsamt började de gå den smala, krokiga gränden fram.

- spännande fortsättning i nästa nummer!

BORÅS SPELKONVENT 12

Hej!

Hur står det egentligen till med Borås Spelkonvent 12? Det var länge sedan senaste numret av Districted News kom ut och för den som inte är med i sekretariatet är det kanske inte så lätt att hänga med i svängarna.

Som du säkert har märkt har utskicket äntligen blivit klart. Där finns den mesta information som egentligen behöver nämnas, men det finns dock några saker att tänka på för dig som har ägnat en tanke åt att vara med och arrangera något nästa år - det är trots allt ett konvent arrangerat av SVEROK - Älvsborg och det vore roligt att se fler ansikten från resten av distriktet och inte bara boråsare!

Näväl, har du ens haft en mikroskopisk tanke på att faktiskt tänka dig att arrangera något till detta års konvent, men inte orkar eller har tid, ring då mig, för det kommer ju faktiskt ett konvent nästa år också! Du binder dig inte på något sätt, men för konventsarrangörer är det skönt att ha några namn att plocka av när man ska börja jaga arrangemang. Det spelar ingen roll vad det är, som arrangör/medarrangör kommer du att tycka det är roligt att vara med och som huvudarrangörer är vi tacksamma för all hjälp vi kan få.

Som första-gångs-konvents-ordförande är jag nöjd med mitt och sekretariatets arbete. Det har fungerat bra, men det finns vissa saker som kan

fungera bättre, men å andra sidan finns det saker som kan fungera mycket sämre också för delen...

Det vore kul att höra dina åsikter om Borås Spelkonvent 12 och det kommande nr 13, 1995.

- Andreas Carlsson, 033-123159
konventsordförande

MER OM BORÅS SPELKONVENT 12.

Det är nu för sent att få med några fler arrangemang i Konventsutskicket men det går fortfarande att anmäla arrangemang och om man vill kan man få dessa inskrivna i den bekräftelse som alla föranmälda får. Vi vill också gärna att fler av distriktets medlemmar ställer upp som spelledare eller övrig personal. För att räknas som arrangör bör man spela, arrangera eget spel eller jobba ca fyra timmar per dag, med något annat. De övriga arbetsuppgifter som finns är: kafé personal, städning, reception och transporter.

Arrangörer från distriktets föreningar får *gratis inträde* och *reseersättning*. Om du vill vara med och arbeta som arrangör eller anordna någon spelaktivitet ska du ringa mig (John Bredal, 033-10 88 63) snarast.

- John Bredal
distriktetsordförande

DEBATT

Skam den som ger sig! Två nummer och två debatt-"skott" krävdes innan elden besvarades. Kan man av detta sluta sig till att Phoenix förlorade initiativet? Den som lever får se. Här följer i alla fall två rikoschetter, ett chokladpapper med dementier samt en fråga för redaktionens tonårsavdelning.

ETT MOTLÄGG

Ditt förkastliga och samhällsomstörtande uttalande om det gudomliga Phoenix Command visar att du inte vet mycket om detta, det mest realistiska stridssystemet i krigshistorien. Det är både lättspelat och blodigt, vilket jag anser som en fördel när det gäller krig. Om du inte genast offentligt dementierar och gör avbön från dina åsikter i den respektabla tidskriften Districted News så kommer du att utsättas för en LardenFaustgranatträff i hit location Pelvis enligt gällande regler i Phoenix Command. Tro mig, det känns!

För övrigt anser jag att - Red. bör förstöras.

- Jag vill vara anonym

Jag som var övertygad om att Phoenix låg i Arizona! Dessutom trodde jag att - om man nu drar in krigshistorien - det mest

realistiska stridssystemet var (och är) 'the real thing', om du förstår.

Det låter ju förresten inte roligt det där med Pelvis (vem var det som pep?). Tur då att det var i Phoenix det inträffade och inte i något realistiskt stridssystem.

- Red.
oförstörbar med Phoenix-regler

REPLIK - BEKÄNNELSE - BEVIS

Vi Phoenix Command-spelare betackar oss för illasinnade och plumpa påhopp i denna publikation. Redaktionen har två nummer i rad förlöjligt sig genom att visa sin totala okunskap i ämnet. Phoenix Command-spelare har både personligen och i allmänhet jämförts med jordböckande tryndjur samt kartager vilket alla vet endast slår tillbaka på redaktionen själv.

Det är för en Phoenix Command-spelare ibland hårt att tillhöra en liten men utvald elit i en hobby som till största delen består av infantila mutanter med paranoidea tvångsföreställningar om det trevliga i att endast rollspela, helst utan regler, och med i det närmaste teatraliska inslag. Men ha förtröstan: vi vet ju alla att innerst inne vill de vara med oss, men det är bara vi utvalda som har vad som krävs - kunskap och mod att gå ett steg längre, till den slutgiltiga simulationen där inga klara gränser mellan verklighet och spel längre finns.

Allt dravel om att Phoenix Command inte skulle vara lämpat för

rollspel i någon utsträckning är sant, och det är vi stolta över. Varför diskutera när det är roligare att trycka på avtryckaren på din M16 A2, helst med en M203 monterad under för att få det där lilla extra som krävs för att överleva.

Här följer några sanningar som bevisar att Phoenix Command är det slutgiltiga spelet eftersom ingen kan motbevisa dem: (1) Phoenix Command är mer realistiskt än Paintball. (2) Två Ingrams är fler än en Uzi. (3) Ju fler hexagoner desto fler hörn.

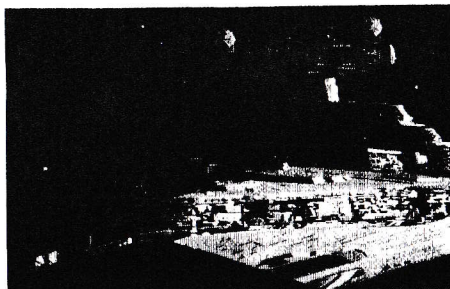
För övrigt anser jag att alla som leker live-roleplay bör sättas i koncentrationsläger samt lobotomeras omgående (särskilt danskar).

- Phoenix Commander M.Hedlund

Unge herr Hedlund tycks ha lämnat jordbökan det för att ge sig ut i polemikens djupa trask. Dessvärre hjälper det inte ens med en M203 under din M16 A2 för att undvika sjunka i dyn.

För att göra det klart: (1) Districted News är mer realistisk än Phoenix Command. (2) En konsekvent argumentation är träffsäkrare än två Ingrams. (3) Ju fler hörn desto mindre realism. (Världen är fyrkantig, det vet alla luttrade AD&D-spelare, och AD&D är som bekant den ultimata realismen spelifierad.)

- Red.
stolt infantil mutant

TVÅ KRAMPARTIGA DEMENTIER

Vi heter Laban och Astor. Vi representerar den seriösa rollspelsföreningen K.R.A.M.P.s PR-avdelning. Vi röjer, super, knullar och dansar inte alls! (Vilket faxen från vår egen förening har påstått.) Man kan få sig en tankeställare om varför bina går och lägger sig på vintern och varför vi i K.R.A.M.P. har så dålig ekonomi. Kontanta bidrag skickas till K.R.A.M.P. Kramperna tänker inte sätta in. Vi har inget emot Claymore, men va' fan har dom i SVEROK att göra? Gla' påsk!

- Laban och Astor (K.R.A.M.P.)

Den första dementin förstår vi på redaktionen inte riktigt. Vi har minutiöst studerat gamla nummer av DN:s, men ännu ej funnit någon kommentar om den typen av leverne bland K.R.A.M.P.s medlemmar. Någon fax finns inte heller på redaktionen, så vi har följaktligen inte kunnat motta det fax-meddelande som åsyftas. Å andra sidan var det svårtydligt (insändaren var skriven

på ett chokladpapper - Marabou mjölkchoklad 200g) så ordet "faxen" kan ju ha blivit feldechiffberat. Den som vill kan ju försöka ersätta "faxen" med "taxen", "laxen", "saxen", "fixen" eller något annat för att se om det hela blir klarare.

Den andra dementin är inte mindre oförståelig: Claymore är, så vitt ryktena är sanna, ej längre med i den gemenskap som SVEROK utgör. Redaktionen kan därför inte finna annat än att kramperna måste ha satts in någon gång i avlivningsprocessen.

- Red.
faxlös, taxlös, men ej vaxlös

FÖRSLAG TILL DEBATT

Va' sjutton får inte jag högre månadspeng för?

- Martin Stenberg

Av sekretesskäl besvaras ej finansiella spörsmål av privatekonomisk natur.

- Red.
leg. ekonomisk villrådgivare

Nästa nummer ute den
5 DECEMBER 1994

END MESSAGE

Efter en del önskemål kommer det i fortsättningen att deklarerats med stora bokstäver samt siffror när nästa nummer förväntas kunna hittas i era brevlådor. Detta för att underlätta för föreningar att veta om det är någon idé att deras aktivitet(er) annonseras ut.

20 september, det är idag det. Strax ska jag snällt be datorn samarbeta för att kunna lämna detta till tryck. Äntligen.

- Red.

OBS! ej reklam, bara utfyllnad